

hvad Ministeren havde foreslaaet. Men naar han nu undrer sig over, at man forsøger at undtage de ubebyggede Grunde, glemmer han, at der til Fradraget i Ejendomsskyldloven er knyttet et bestemt Vilkaar, nemlig dette, at der paa Lodden, Grunden, Ejendommen skal være drevet Have- eller Landbrug, og at det andet Fradrag er knyttet til den enkelte Families Beboelse eller ganske særlige Samfundsvilkaar, men den rene Byggegrund kunde ikke faa Fradrag. Vel staar der i Cirkulæret, at ubebyggede Grunde kunne faa Fradrag, men det er ubebyggede Grunde, som anvendes til Have- eller Landbrug, Græsgange o. s. v., det er ikke den rene Byggegrund. For den Sags Skyld gøres der i den Henseende altsaa ingen Forandring, hvis dette Forslag gaar igennem, thi efter den nugældende Lov kunne Byggeparceller ikke faa Fradrag; det kunde de heller ikke, naar dette vedtages.

Det ærede Medlem sagde til mig, at det har ikke været mit Standpunkt hele Tiden. Jo, det har det. Allerede ved første Behandling sagde jeg, at jeg ansaa det for rigtigt at undtage den ubebyggede Grund, og jeg fandt Tilslutning i Tinget baade fra Forslagsstillernes og fra andre ærede Medlemmers Side. Det ærede Medlem siger derefter: Nu maa alle Vurderingsregler omstødes, nu ere vi komne ind paa noget ganske nyt. Ja, vi ere inde paa noget nyt i samme Øjeblik, man gør Fradraget fast, og derved forlades altsaa den Række af Skøn, som i Virkeligheden Vurderingsraadet skal foretage, og saa maa virkelig Vurderingsreglerne omlaves; tidligere var der jo ogsaa Skøn.

Det ærede Medlems Hovedindvending var, at nu skal man skønne over, hvorvidt der er Driftsbygninger paa Grunden eller ikke. Det ærede Medlems Indvending er ikke saa meget den, at han ikke vil have Byggeparcellen undtaget, men den, at det bliver overordentlig vanskeligt at skønne over, om der er Tale om en Byggeparcel, hvorpaa der er Driftsbygning eller Beboelsesbygning, eller ej. Jeg siger, at dette Skøn vil ikke blive en Smule vanskeligere end den Række af forskellige Skøn, man kan se, at Vurderingsraadene have skullet foretage, og som de af Ministeriet udstedte Cirkulærer og Vejledninger, det ærede Medlem nævnede, og som jeg ogsaa kender, ere i saa rigt Maal inde paa, det er allerede nu overordentlig vanskeligt at træffe de forskellige Afgørelser, der skulle træffes.

Jeg ser altsaa ikke, at det ærede Medlems Stilling har saa meget paa sig, jeg

tror ikke, det ærede Medlem vil kunne hævde den, men jeg forstaar paa ham, at jeg vil møde de Indvendinger igen i Landstinget. Det er egentlig der, han haaber, der skal kunne ske saadanne Forandringer, han ønsker. Jeg vil dertil sige, at jeg fastholder, at den ubebyggede Grund skal ikke med, naar Afdraget skal foretages. Jeg tror, der er al mulig Grund dertil; der er den Grund, at vi derved netop blive indenfor Lovens oprindelige Ramme. Det var ikke Mening, at en Mand, som køber en Række Byggelodder f. Eks. i Københavns Omegn, som jeg tror, det ærede Medlem nævnede, skal have Fradrag for dem. Det er ikke Mening, og har ikke været Lovens Mening fra Begyndelsen og skal heller ikke være det nu. Det ærede Medlems Indvending er kun den, at det er vanskeligt at træffe det Skøn, som skal træffes. Og jeg tror, man kan træffe det, og at den Omgaaelse af Loven, som kan finde Sted, ikke er meget værre end al anden Omgaaelse af Love. Saaledes kan en Lov aldrig være, at den ikke i Praksis kan omgaaes, men saa have vi jo Administrationen til at paase, at det ikke sker.

Som sagt, der er ikke megen Grund til at komme ind paa det ærede Medlems Betragtninger, eftersom han ikke stiller noget Ændringsforslag, hvilket godt havde været muligt ved denne Lejlighed. Det ærede Medlem henviser til Landstinget; jeg haaber, at naar dette Forslag vedtages næsten med Enstemmighed her i Tinget — et æret Medlem, som har ønsket, at det ikke skulde vedtages, skal jeg straks komme til —, vil der derved øves saa stærkt et Tryk paa Landstinget, at det ikke vil lykkes at faa det forandret. Det vigtigste er at faa dette Lovforslag igennem, som det foreligger uden Ændringer. Det vil man staa sig ved, fordi det er en retfærdig og rimelig Foranstaltning, der afbøder virkelige Mangler, som ere til Stede. Den afbøder ikke alene Mangler med Hensyn til de smaa, men den afbøder overhovedet den urimelige Ordning, der paa visse Punkter er i Ejendomsskyldloven. At det selvfølgelig ogsaa er en stor Fordel for Administrationen, vil jeg nævne, eftersom det ærede Medlem mente, at Administrationen vilde faa saa mange Vanskeligheder overfor Forslaget.

Saa var der det ærede Medlem fra Kallerup (Leth Espensen), som vilde gaa imod hele Loven ud fra en ganske almindelig Betragtning af Skattens Uretfærdighed og Urimelighed. Jeg tror, det vilde føre